

مورخ ۲۵ آپریل ۱۹۱۲ در مهمانی در منزل ضیاء پاشا [سفیر سابق عثمانی] در واشنگتن: درباره وحدت اساس ادیان و وحدت عالم انسانی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

مورخ ۲۵ آپریل ۱۹۱۲ در مهمانی در منزل ضیاء پاشا
[سفیر سابق عثمانی] در واشنگتن:

درباره وحدت اساس ادیان و وحدت عالم انسانی¹

(خطابات جلد دوم، ص ۴۶۰-۴۸)

هو الله

¹ خطابه در مهمانی ضیاء پاشا سفیر عثمانی - واشنگتن ۲۵ آپریل ۱۹۱۲ (شب) ۸ یا ۹ جمادی الأولى ۱۳۳۰

- شرح در بدایع الآثار ج ۱ ص ۵۳

ORIGINAL

AUDIO

امشب شب مبارکی است شایان نهایت سرور و ستایش است به جهاتی چند: اولاً الحمد لله در مملکتی هستیم که در نهایت معموریت و آزادی است؛ ثانیاً در خانه ئی هستیم که منسوب به دولت علیّه عثمانی است؛ ثالثاً همان حضرت سفیری هستیم که در عالم اخلاق مثل شمس مشرق است؛ رابعاً این مجلس الفت و اتحاد شرق و غرب را مجسم می کند. زیرا از اهالی شرق حضرت سفیر عثمانی و مخدوم محترمشان حاضرند و قرینه محترمه شان امریکائی و سفیر ایران از اعزّه مشرقیان و خانم محترمه ایشان نیز امریکائی. این دلیل بر آنست که شرق و غرب الفت و اتحاد حاصل نماید.

نفوسی که اهل حلّ و عقدند و فکر وسیع و عقل سلیم دارند هیچ شبهه ای نیست که منتها آرزوشان محبت بین بشر است، و نهایت آمالشان الفت و یگانگی بین نوع انسان. هر چند در قرون ماضیه این حقیقت نمایان نبود اما حال که عصر نورانی است و قرن علم و ترقی عالم انسانی، به عون و عنایت الهی این مسئله آشکار شد که جمعیت بشریه مرتبند و جمیع از یک عائله و اهل یک وطن و یک کوره. عصر وحدت عالم انسانی است و زوال اوهام قرون ماضیه. هر دانشمندی احساس می نماید که این قرن وحدت و اتحاد است و تعصبات و همیه رو بزوال. لهذا امیدواریم سوء تفاهم بین ملل بکلی از میان برخیزد تا بدانند که اسّ اساس رحمانی وحدت عالم انسانی است و مقصود اصلی مظاهر الهیه تربیت عالم بشری.

ادیان الهی سبب اختلاف نیست و مورث عداوت و بغضا نه. زیرا اساس جمیع ادیان حقیقت است و حقیقت یکی است تعدّد ندارد. و این اختلافات از تقلید است، چون تقلید مختلف است لهذا سبب اختلاف و جدال است. این ظلمات تقلید آفتاب حقیقت را پنهان نموده. حال الحمد لله روز به روز این ظلمات رو به زوال و تشیت است عنقریب بتمامها زائل گردد و شمس حقیقت درخشیده و تابان، علم وحدت عالم انسانی و خیمه صلح عمومی بلند شود و عالم عالم دیگر گردد.

از مرحمت حضرت سفیر خیلی ممنونم و شکر میکنم که سبب الفت و اجتماع ملل مختلفه در این محفل و داد شدند و البته این گونه مجالس شایان شکر و ستایش است.

